

ikke mindre end 7 Betingelser; men af disse er der kun een, hvori Selvopholdelsesdriften kommer til Udtryk, nemlig Kravet om, at vedkommende skal være Medlem af en Sygekasse. Alle de andre Betingelser er ganske indifferente og af ganske underordnet Betydning. Naar man endog er gaaet saa langt, at man vil nedsætte Antallet af Aar, hvori der ikke er nyt Fattigunderstøttelse, mener jeg, at man er kommet for langt ud, thi herhjemme i Danmark under den nuværende sociale Lovgivning skal der dog en vis Kunst til for at komme til at opnaa Fattighjælp.

Med Hensyn til Lovens Administration har jeg intet særligt at bemærke; kun skal jeg med Hensyn til Lovforslagets § 5 udtale, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor Arbejderforsikrings-Raadets Medlemmer skal kunne erstattes af en Tjenestemand, medens dette ikke gælder for Sygekasseinspektoratets Tjenestemænd.

Vi forstaa ogsaa, men billiger ikke, at Invaliditetsretten savner en Arbejdsgiverrepræsentant; det er jo efter Regelen, at hvor der skal betales, sletter vi Arbejderen, men hvor der skal administreres, dér sletter vi Arbejdsgiveren.

Med Hensyn til Sygekassernes Deltaelse i selve Administrationen vil det jo udelukkende komme til at bero paa, hvor store Fordringer man vil stille til Sygekasserne ved denne Lovs Gennemførelse.

Jeg skal nu gaa over til at omtale §§ 10 og 11, der omhandler Invaliditetsrentens Størrelse, og jeg skal da straks sige, at de foreslaaede Præmier kan vi under de nuværende Forhold fuldtud billige. Med Hensyn til Princippet om faldende Invaliditetsrenteudbetaling er vi fuldt enige med Forslaget. Med Hensyn til Alderen er det mig ogsaa en stor Glæde at høre Repræsentanten for det radikale Parti udtale sig for, at Grænsen for Aldersrente ikke under nogen Form skulde sættes lavere end ved det 65de Aar. Betragter vi de to Landes Forhold, som er omtalte i Bemærkningerne til Lovforslaget, Sverige og England, ser vi, at man i disse Lande gaar op til 67 Aar og 70 Aar.

Et Forhold forunder os noget i dette Forslag. Vi lever jo i Lighedens Aarhundrede, under Princippet lige Løn og lige Arbejde. Efter min Mening har vi gennemført dette Lighedsprincip mellem Mænd og Kvinder paa Steder, hvor Uligheden i allerhøjeste Grad burde have været fremtrædende. Men i dette Forslag, hvor det gælder om invalide Mænd og invalide Kvinder, og hvor det gælder om en Understøttelse, der ikke skal strække længere end

til Livets Behov, dér forstaa vi ikke, hvorledes Ministeriet i denne Sag har kunnet gaa hen og sætte Skel mellem Mænd og Kvinder, hvad angaar disse Maksimalsatser. Det var jo et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for det radikale Parti kom ind paa, idet han omtalte Skønnet. Der staa jo i Slutningen af § 10, at der efter Kommunalbestyrelsens Skøn kan ydes et Beløb herudover til Rentenyderen, nemlig hvad der til enhver Tid er nødvendigt til hans og Families Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde. Jeg har selvfølgelig med største Forundring set, at den socialdemokratiske Minister har forelagt et Lovforslag, i hvilket Skønnet udgør en Del af selve Forslaget, og vi fra vor Side er glade for, at den socialdemokratiske Minister er gaaet ind paa at give Skønnet den Ret, som det i alt Fald i dette Lovforslag faar. Hvorvidt man kan komme udenom det i Aldersrentelovforslaget, skal jeg ikke komme ind paa her, men i Invaliditetslovforslaget, hvor der findes en Gruppe af individuelle Forskeligheder, dér er man naturligvis nødt til at tage Skønnet med til Hjælp. Men naar jeg forbavses herover, skyldes det det hidtidige Nummer paa den socialdemokratiske Fløjte om Skønnets store Mangler, og derfor er jeg selvfølgelig dobbelt glad over at se Skønnet blive fremdraget i et socialdemokratisk Lovforslag. Men meget spøgefuld forekommer mig den Maade, hvorpaa den socialdemokratiske Minister begrundes, at nu kan det tillades, at Skønnet indføres i denne Invaliditetslovgivning. Han har i sin Bog om Arbejdet Invalidere skrevet, at efter at den privilegerede Valgret er blevet afskaffet, kan Skønnet udmærket godt træde hjælpende til, thi nu behøver de kære Arbejdere ikke at frygte Skønnet længere, da der nu i de forskellige Kommunalbestyrelser sidder Arbejdere, Husmænd og smaa næringsdrivende. Jeg gad nok vide, om Frygten for Stemmekøb — thi det har altid været Frygten for Stemmekøbet, der har været det Moment, der fra socialdemokratisk Side overfor os andre er blevet ført frem overfor Skønnet, — om denne Frygt ikke er absolut lige saa begrundet, ja, at det kan være endnu farligere, naar man ser, hvorledes hele Valgloven er blevet knyttet til en Del Stemmekøbslovsforslag, som er blevet forelagt af Ministeriet i den sidste Tid. Og hvad angaar Ministerens vidunderlige Argumentation, at nu sidder næringsdrivende i de forskellige Kommunalbestyrelser, vil jeg blot nævne, at naar man ser paa de nu-